

عنوان مقاله:

پهنه بندی اقلیم آسایش گردشگری هرمزگان با استفاده از شاخص (TCI)

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

سمیه آقاجانی - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد دانشگاه اصفهان، کارشناس شرکت مهندسی مشاور شهر و خانه اصفهان

خلاصه مقاله:

گردشگری یکی از بزرگترین صنایع جهان می باشد و آب و هوا بعنوان یک منبع گردشگری، نقش مهمی را در این صنعت دارد به طوریکه بیشتر توریست ها، با توجه به وضعیت اقلیمی، مقصد یا زمان سفر خود را مشخص می نمایند. در این پژوهش با استفاده از شاخص اقلیم گردشگری (TCI) میسرکوفسکی (1985) و داده های اقلیمی 9 ایستگاه سینوپتیک استان، به ارزیابی اقلیم گردشگری استان هرمزگان پرداخته شده است. این شاخص به شکلی سیستماتیک شرایط اقلیمی را برای گردشگری با استفاده از پارامترهای میانگین ماکزیمم ماهانه دمای روزانه، میانگین دمای روزانه، حداقل رطوبت نسبی، میانگین رطوبت نسبی روزانه، بارش (mm)، کل ساعات آفتابی و سرعت باد م ورد ارزیابی قرار می دهد. روش این پژوهش تحلیلی- توصیفی بوده و هدف از انجام آن بررسی ک یفی شرایط اقلیمی استان هرمزگان از بعد آسایشی و بیوکلیمایی و تعیین تقویم گردشگری استان بر اساس شاخص TCI می باشد. بدین منظور ابتدا دادههای همگن اقلیمی یک دوره آماری 15 ساله را برای 9 ایستگاه سینوپتیک استان گردآوری نموده و بعد از تجزیه و تحلیل و پردازش آنها در محیط Excel و نیز تهیه یک بانک اطلاعاتی، شاخص TCI را برای ایستگاه های منطقه به تفکیک ماه های سال محاسبه نموده و با استفاده از تکنیک GIS نقشه TCI را بر پایه نقشه DEM برای تمامی ماه های سال تهیه و ترسیم نمودیم. نتایج نشان می دهد که شاخص اقلیم گردشگری هرمزگان در ماه دسامبر (آذر) و مارس (اسفند) با بالاترین نمره بهترین شرایط اقلیم گردشگری را دارد و از طرف دیگر در ماههای جولای و اوست (تیر و مرداد) با کمترین نمره نامناسب ترین ماههای سال برای فعالیتهای گردشگری می باشد.

کلمات کلیدی:

گردشگری، شاخص اقلیم گردشگری (TCI)، سیستم اطلاعات جغرافیایی، آسایش اقلیمی، استان هرمزگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266243>

